Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (judecător Alina Balan)
Dosarul nr.3a-84/26 (nr. PIGD 2-26051479-03-3a-29042026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de Contencios administrativ

D E C I Z I E

11 mai 2026 **mun. Bălți**

În componența:
Președintele ședinței, judecător: Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș și Ivan Parii
Grefier: Olga Topada

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Adrian Dulgher împotriva hotărârii judecătoriei Orhei, sediul central din 27 aprilie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ electoral, la cererea de chemare în judecată formulată de Adrian Dulgher către Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale mun. Orhei nr.25/1, Comisiei Electorale Centrale privind anularea Hotărârii nr.22 din 14.04.2026 și a Hotărârii Comisiei electorale Centrale din 21.04.2026 și obligarea înregistrării reclamantului în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei pentru alegerile locale din 17 mai 2026,

C O N S T A T Ă :

Pretențiile reclamantului:

La 24 aprilie 2026, ora 15:20, Adrian Dulgher s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Consiliul Electoral al Circumscripției Electorale mun. Orhei nr.25/1 și Comisia Electorală Centrală, solicitând:

- anularea actului administrativ individual defavorabil - Hotărârea nr. 22 din 14.04.2026 cu privire la cererea de înregistrare a dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei;

- anularea actului autorității ierarhic superioare - Hotărârea cu privire la contestația nr. CEC10ALN/1 din 16 aprilie 2026 a domnului Adrian Dulgher împotriva hotărârii nr. 22 din 14 aprilie 2026 emisă de Consiliul electoral al circumscripției electorale municipale Orhei nr. 25/1 - prin care a fost respinsă cererea prealabilă;

- dispunerea înregistrării dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei, raionul Orhei, la alegerile locale noi din 17 mai 2026.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul invocă că, la data de 07.04.2026, dl Adrian Dulgher, candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei, raionul Orhei, a depus la Consiliul Electoral al Circumscripției Electorale mun.

Orhei nr. 25/1 cererea privind înregistrarea în calitate de concurent electoral. Ulterior, la data de 14.04.2026 Consiliul Electoral al Circumscripției Electorale mun. Orhei nr.25/1 a emis Hotărârea nr.22 prin care a refuzat înregistrarea dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei, raionul Orhei, la alegerile locale noi din 17 mai 2026 şi a dispus anularea listelor de subscripție prezentate de candidat. Nefiind de acord cu actul administrativ individual defavorabil emis de autoritate, reclamantul a depus cerere prealabilă la autoritatea ierarhic superioară, iar la data de 21.04.2026 prin Hotărârea Comisiei Electorale Centrale cererea depusă a fost respinsă.

Mai menționează reclamantul că, actul administrativ individual defavorabil a cărui anulare se solicită este ilegal, fiind emis cu încălcarea gravă a normelor de drept material şi procedural, a principiilor fundamentale care guvernează activitatea administrativă precum şi a principiilor dreptului electoral, conducând în mod direct la vătămarea dreptului constituțional al reclamantului de a fi ales.

În continuare reiterând prevederile art-lor 1, 15, 16 din Codul electoral, reclamantul a menționează că, simpla existență a unor mențiuni formale în registrele administrative, în lipsa unor probe privind o colaborare reală, nu poate fundamenta concluzia existenței unei asemenea forme de asociere și nici nu poate justifica restrângerea dreptului de a fi ales, or, din ansamblul circumstanțelor de fapt rezultă în mod neechivoc că reclamantul şi-a manifestat voința de a înceta orice raport de asociere politică anterior momentului relevant pentru dobândirea statutului de candidat independent. Astfel, prin cererea expresă formulată şi recepționată de partid la data de 23.01.2026, acesta a renunțat în mod unilateral, clar şi neechivoc atât la funcția de vicepreședinte, cât şi la calitatea de membru al partidului politic. Caracterul unilateral al actului de voință este esențial, întrucât, potrivit art.7 alin.(4) din Legea nr. 294/2007, renunțarea la calitatea de membru se realizează prin simpla depunere a unei cereri scrise, fără a fi condiționată de vreo acceptare, confirmare sau formalitate ulterioară din partea partidului sau a altor autorități. Prin urmare, din momentul recepționării cererii de către partid, respectiv 23.01.2026, raportul de asociere politică a încetat în fapt şi în drept.

Această concluzie este confirmată inclusiv de actul emis de partidul politic, care atestă că ulterior, la data de 30.03.2026, organele competente ale partidului au luat act de cererea de retragere și au constatat încetarea tuturor funcțiilor și calităților deținute de reclamant. Mai mult același înscris confirmă lipsa oricărei relații ulterioare între reclamant și partid, precum și inițierea procedurilor tehnice de excludere din evidențele oficiale. În lipsa oricăror probe contrare, aceste înscrisuri au valoare probatorie deplină și demonstrează că, în mod real și efectiv reclamantul nu a mai avut nici o formă de asociere sau susținere politică începând cu data de 23.01.2026.

Cu toate acestea, autoritatea emitentă a ignorat în totalitate aceste circumstanțe esențiale și a fundamentat refuzul exclusiv pe o informație formală furnizată de Agenția Servicii Publice, bazată pe date istorice din registru și pe o situație juridică neactualizată.

Evocă reclamantul că, în mod eronat, autoritatea ierarhic superioară a absolutizat valoarea juridică a mențiunilor din Registrul de stat, ignorând faptul că acestea au un caracter declarativ şi reflectă exclusiv informațiile comunicate de partid, fără a constitui

ele însele izvor al raportului juridic de asociere politică. Or, încetarea calității de membru operează în temeiul manifestării de voință a persoanei, iar nu în baza unei formalități ulterioare de publicitate, care are un rol de pură evidență. A admite contrariul ar echivala cu subordonarea exercițiului unui drept fundamental de conduita unui terț, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept.

Susține în continuare că, procedura de notificare şi înregistrare a modificărilor privind componența organelor de conducere ale partidului la Agenția Servicii Publice este reglementată de art. 10 din Legea nr. 294/2007 şi revine exclusiv partidului politic, prin organele sale de conducere. Persoana fizică, membru sau fost membru, nu are nicio atribuție legală şi nicio posibilitate efectivă de a interveni în această procedură, neputând depune sau opera modificări în registrul de stat al persoanelor juridice. Aceeași concluzie rezultă şi din reglementările privind prezentarea listei membrilor care cad sub incidența legislației privind declararea averii şi intereselor personale, obligație care aparține exclusiv partidului. Acest aspect este confirmat inclusiv de natura formularului tipizat utilizat, care, prin conținutul şi modul de completare, este destinat şi accesibil doar structurii organizatorice a partidului. În consecință reclamantul nu avea nici atribuții legale, nici posibilitate efectivă de a influența sau accelera procedura de actualizare a datelor în registrul de stat.

Astfel, eventualele întârzieri sau omisiuni ale partidului în îndeplinirea acestor formalități nu pot fi imputate acestuia şi nu pot produce efecte juridice negative în privința sa. Totodată, se impune a sublinia că decizia la care face trimitere autoritatea, din data de 22.01.2026, reflectă o situație juridică anterioară momentului depunerii cererii de retragere, aceasta fiind formulată şi recepționată de partid la data de 23.01.2026. Prin urmare, includerea sa în acea decizie este firească, întrucât la acel moment acesta deținea încă formal calitatea respectivă, însă această împrejurare nu poate produce efecte juridice ulterioare şi nu poate fi utilizată pentru a contrazice situația juridică modificată ulterior în mod valabil.

Notează reclamantul că a întreprins toate acțiunile care depindeau de voința sa, prin depunerea cererii de retragere în mod expres şi în termen util. Or, procedurile interne ale partidului, precum şi obligația de notificare a Agenției Servicii Publice, exced în totalitate sfera de control a persoanei fizice, aceasta neavând nici competență legală, nici pârghii efective pentru a interveni sau accelera aceste procese. În consecință, nu poate fi reținută vreo culpă în sarcina reclamantului pentru eventualele întârzieri imputabile exclusiv partidului politic.

Relevă reclamantul că, interpretarea dată de autoritate dispozițiilor art.7 alin.(5) din Legea nr. 294/2007 este una formalistă şi excesivă, fiind realizată în mod izolat şi contrar alin.(4) al aceluiași articol. Chiar dacă pentru anumite categorii de persoane pierderea calității de membru în organele de conducere este corelată cu înregistrarea modificărilor la Agenția Servicii Publice, această regulă nu poate anihila dreptul fundamental de a renunța la calitatea de membru prin simpla manifestare de voință, consacrată expres de lege. O interpretare contrară ar conduce la situația inadmisibilă în care o persoană ar putea fi menținută forțat într-un partid politic, contrar voinței sale, ceea

ce ar încălca în mod direct art.41 din Constituție privind libertatea de asociere, care implică în mod inerent şi libertatea de a părăsi o asociație.

Reține în continuare că, autoritatea nu a administrat nici o probă care să demonstreze existența unei asocieri reale, efective sau de facto între reclamant și partidul politic ulterior datei de 23.01.2026, la fel nu s-a demonstrat susținerea susținere politică, de activitate comună sau de implicare în structurile partidului. Respectiv simpla mențiune formală dintr-un registru administrativ nu poate prevala asupra realității juridice și factuale, cu atât mai mult cu cât aceasta este infirmată de înscrisuri oficiale emise chiar de partidul politic. Deci nu a fost demonstrată existența vreunei legături politice reale ulterior datei de 23.01.2026.

Tot în această ordine de idei, menționează că relevanță probatorie prezintă şi informațiile apărute în spațiul public, reflectate de presa națională, precum articolul publicat de Agora.md, în care este confirmat în mod expres faptul că a fost exclus din cadrul partidului politic şi că relațiile dintre acesta şi formațiunea respectivă au încetat. Astfel, inclusiv reprezentantul partidului, Victor Țărnă a declarat public că „relațiile noastre se despart, adăugând că „la momentul când dumnealui a depus cerere, a fost exclus, a fost anunțat acest mesaj la Consiliul Național Politic, a fost adoptată această decizie. Dumnealui nu mai este membru CUB şi nu mai este candidat din partea CUB la funcția de primar a orașului. (...) Nu pot acum să vă spun, undeva, iarna, martie, cam aşa." ceea ce confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, inexistența unei legături politice actuale sau a unei colaborări între reclamant şi partid. În aceste condiții, susține că orice presupunere privind existența unei asocieri sau a unei participări într-un pretins bloc electoral camuflat este lipsită de suport factual şi contrazisă nu doar de actele oficiale depuse la dosar, ci şi de pozițiile publice ale partidului, care confirmă ruptura totală dintre părți.

Notează că, condiția prevăzută de Codul electoral pentru statutul de candidat independent, lipsa calității de membru al unui partid politic cu cel puțin 70 de zile înainte de data alegerilor este pe deplin îndeplinită. În aceste condiții refuzul înregistrării apare ca fiind nu doar neîntemeiat, ci și profund disproporționat, afectând în mod direct exercițiul unui drept fundamental garantat atât la nivel constituțional, cât și internațional.

În continuare în sensul prevederilor art. 38 alin.3) Constituția RM, art. 25 lit. b) din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și art. 21 alin.1), 2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, relevă că, nu pot fi considerate nici oneste și nici libere alegerile în care dreptul de a fi ales este restrâns prin invocarea unor formalități excesive, care nu țin de conduita candidatului, ci de acțiuni sau omisiuni ale unor terți ori de proceduri administrative asupra cărora acesta nu are un control efectiv. O asemenea abordare afectează substanța dreptului de a fi ales și contravine principiului proporționalității, în condițiile în care măsura adoptată este excesivă în raport cu scopul urmărit și lipsește candidatul de posibilitatea reală de a participa la procesul electoral.

Prin urmare reține reclamantul că, în lipsa unor probe care să ateste existența unei asocieri politice reale sau a unei participări într-un pretins „bloc electoral camuflat", şi în condițiile în care toate înscrisurile relevante confirmă încetarea raporturilor cu partidul anterior termenului legal, concluzia autorității apare ca fiind una formală, neîntemeiată şi

contrară situației de fapt. În consecință, actul administrativ este emis cu exces de putere şi cu încălcarea dreptului fundamental al reclamantului de a fi ales, motiv pentru care se impune anularea acestuia şi restabilirea situației legale prin înregistrarea reclamantului în calitate de candidat independent.

Adițional menționează că, se impune a fi avut în vedere că hotărârea autorității ierarhic superioare nu a fost adoptată în unanimitate, fiind înregistrate două abțineri şi un vot împotrivă, fapt ce relevă existența unor dubii serioase chiar în cadrul organului colegial cu privire la temeinicia soluției adoptate. Acest aspect confirmă caracterul discutabil al interpretării promovate şi necesitatea unui control judecătoresc efectiv asupra legalității actului administrativ.

În drept reclamantul și-a întemeiat pretențiile conform prevederilor art.25 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile şi Politice; art.21 Declarația Universală a Drepturilor Omului; art.4 alin.(1), art.38 alin. (3), art.41 alin.(1) Constituția Republicii Moldova; art.19, art.162 alin. (1), art. 62 alin.(3) lit. a) Cod administrativ; art. 7 alin. (4) şi (5), art. 10 alin. (1)- (3) din Legea nr. 294/2007 privind partidele politice; art. 3 alin. (1) lit. e5) Legea nr. 133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale; art. 1, art. 15, art. 16 alin. (2), art. 63, art. 68 alin. (1) lit. f), art. 68 alin. (5), art. 68 alin. (11) lit. d), art. 91 alin. (1) - (3), art. 94 alin. (1), art. 95 alin. (1), art. 96 alin. (3), art. 101 alin. (3), art. 161 alin. (2) Cod electoral, art. 206 alin. (1) lit. a), art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul central din 27 aprilie 2026, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Adrian Dulgher către Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale mun. Orhei nr.25/1 și Comisiei Electorale Centrale privind anularea Hotărârii nr.22 din 14.04.2026 și a Hotărârii Comisiei electorale Centrale din 21.04.2026 cu privire la examinarea contestației nr. CEC-10ALN/1 din 16 aprilie 2026 a dl Adrian Dulgher împotriva hotărârii nr.22 din 14.04.2026 și obligarea înregistrării reclamantului în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei pentru alegerile locale din 17 mai 2026, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Exercitarea căii de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 28 aprilie 2026 Adrian Dulgher a contestat cu apel nemotivat hotărârea judecătoriei Orhei, sediul central din 27 aprilie 2026, solicitând casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată formulată de Adrian Dulgher către Consiliului Electoral al Circumscripție Electorale mun. Orhei nr.25/1, Comisiei Electorale Centrale privind anularea Hotărârii nr.22 din 14.04.2026 și a Hotărârii Comisiei electorale Centrale din 21.04.2026 și obligarea înregistrării reclamantului în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei pentru alegerile locale din 17 mai 2026 (f.d.14-15, Vol. II).

Ulterior, la 30 aprilie 2026 ora 14-30, apelantul Adrian Dulgher a depus apelul motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul central din 27 aprilie 2026, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă acțiunea în mod integral (f.d. 23).

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu art.98 alin.(2) Cod electoral, acțiunea în contencios administrativ înaintată la instanța de judecată competentă se examinează în conformitate cu prevederile prezentului cod şi ale Codului administrativ.

Articolul 2 alin.(2) Cod administrativ stipulează că, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Art.232 Cod administrativ statuează că, (1) apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel. (2) Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Iar, dispozițiile art.5 alin.(3) din Legea cu privire la actele normative nr.100 din 22.12.2017, prevede că, normele juridice speciale sânt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală şi o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.

Conform art.95 al.(1) și (8) Cod electoral, (1) în perioada electorală, termenul general de depunere a contestațiilor este de 3 zile, care se calculează începând cu ziua următoare zilei în care a fost săvârșită acțiunea, a fost identificată inacțiunea sau a fost adoptată hotărârea. (8) Înaintarea acțiunilor în contencios administrativ, precum şi exercitarea căilor de atac împotriva actelor judecătorești se efectuează în termenul stabilit la alin.(1).

Din materialele cauzei rezultă că, judecătoria Orhei, sediul central a pronunțat dispozitivul hotărârii la 27 aprilie 2026, astfel termenul de contestare de 3 zile a început să curgă din ziua imediat următoare - 28 aprilie 2026 și a expirat la 30 aprilie 2026, inclusiv.

Hotărârea motivată a fost comunicată apelantului prin intermediul poștei electronice la data de 28 aprilie 2026, ora 11:35, iar cererea de apel motivată a fost depusă la data de 30 aprilie 2026, ora 14:30.

Prin urmare, prin efectul dispozițiilor art.95 Cod electoral în coroborare cu art.232 Cod administrativ, Colegiul conchide că termenul de declarare a apelului nemotivat și a celui motivat, a fost respectat.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, apelantul Adrian Dulgher și-a exprimat dezacordul cu hotărârea judecătoriei Orhei, sediul central din 27 aprilie 2026, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării; totodată reiterând argumentele cererii de chemare în judecată.

Suplimentar a menționat că, cu hotărârea instanţei de fond apelantul nu este de acord, considerând-o arbitrară, ilegală şi pasibilă de a fi anulată. Instanţa de fond a interpretat şi aplicat eronat normele de drept material referitoare la condiţia termenului de 70 de zile, ajungând la concluzia neîntemeiată că apelantul nu ar fi respectat această cerinţă, deşi din probele administrate rezultă contrariul. Astfel, în mod greşit, instanţa a reţinut că apelantul „nu a manifestat o conduită activă şi diligentă” în vederea radierii sale din evidenţele partidului şi din registrele oficiale, fără însă a indica în mod concret în ce ar fi trebuit să constea această conduită şi care ar fi fost acţiunile suplimentare pe care apelantul era obligat să le întreprindă. Or, o asemenea motivare este una formală şi insuficientă, întrucât instanţa nu identifică nicio obligaţie legală concretă încălcată de apelant. Simpla invocare a unei pretinse lipse de diligenţă, fară indicarea temeiului juridic şi a conduitei exigibile, nu poate fundamenta respingerea acţiunii.

Reține că, în realitate apelantul a manifestat o conduită activă şi diligentă, îndeplinindu-şi obligaţia prevăzută de art. 7 alin. (4) din Legea nr. 294/2007, prin depunerea cererii de retragere din partid la data de 23.01.2026. Aceasta este unica obligaţie legală care incubă persoanei fizice, legea neprevăzând alte formalităţi sau acţiuni suplimentare în sarcina acesteia.

Mai reține apelantul că, în mod eronat instanţa a extins în sarcina apelantului obligaţii care nu sunt prevăzute de lege, sugerând că acesta ar fi trebuit să asigure înregistrarea modificărilor la Agenţia Servicii Publice. Or, o asemenea obligaţie nu există în sarcina membrului de partid, ci revine exclusiv partidului politic, în calitate de persoană juridică responsabilă de actualizarea propriilor date în registrele oficiale.

De altfel pretinde că, instanţa însăşi recunoaşte că omisiunea efectuării înregistrărilor ţine de partid, însă, în mod contradictoriu, refuză să dea eficienţă juridică acestei constatări. Astfel, deşi admite existenţa unei inacţiuni a terţului, instanţa consideră că aceasta nu poate influenţa soluţia, transferând în mod nejustificat consecinţele asupra apelantului. O asemenea abordare este profund eronată, întrucât conduce la situaţia în care exercitarea unui drept fundamental - dreptul de a fi ales, devine dependentă de acţiunile sau inacţiunile unui terţ, asupra cărora apelantul nu are niciun control juridic sau factual.

Mai mult consideră apelantul că, instanţa reţine în mod greşit că depunerea cererii de retragere ar reprezenta o responsabilitate comună a persoanei şi a partidului. Or, această concluzie contravine textului legal expres, care stabileşte că retragerea se realizează prin cererea persoanei, fără a institui obligaţii paralele sau suplimentare în sarcina acesteia. Prin urmare, odată ce apelantul şi-a exprimat în mod clar şi neechivoc voinţa de retragere, prin depunerea cererii, acesta şi-a îndeplinit integral obligaţiile legale şi a manifestat diligenţa necesară. În aceste condiţii, menţinerea unei aparenţe formale în registrul de stat, ca urmare a inacţiunii partidului, nu poate prevala asupra situaţiei juridice reale şi nu poate produce consecinţe negative în sarcina apelantului. Interpretarea instanţei de fond echivalează, în esenţă, cu sancţionarea apelantului pentru fapta unui terţ, ceea ce contravine principiilor fundamentale ale dreptului şi exigenţelor de proporţionalitate în restrângerea drepturilor.

În ceea ce priveşte actul administrativ individual defavorabil a cărui anulare se cere, menționează apelantul că acesta este ilegal, fiind emis cu încălcarea gravă a normelor de drept material şi procedural, a principiilor fundamentale care guvernează activitatea administrativă precum şi a principiilor dreptului electoral, conducând în mod direct la vătămarea dreptului constituţional al apelantului de a fi ales.

În continuare invocând prevederile art-lor 1, 15, 16 Cod electoral, apelantul notează că, simpla existenţă a unor menţiuni formale în registre administrative, în lipsa unor probe privind o colaborare reală, nu poate fundamenta concluzia existenţei unei asemenea forme de asociere şi nici nu poate justifica restrângerea dreptului de a fi ales. Or, din ansamblul circumstanţelor de fapt rezultă în mod neechivoc că apelantul şi-a manifestat voinţa de a înceta orice raport de asociere politică anterior momentului relevant pentru dobândirea statutului de candidat independent. Astfel, prin cererea expresă formulată şi recepţionată de partid la data de 23.01.2026, acesta a renunţat în mod unilateral, clar şi neechivoc atât la funcţia de vicepreşedinte, cât şi la calitatea de membru al partidului politic. Caracterul unilateral al actului de voinţă este esenţial, întrucât, potrivit art. 7 alin. (4) din Legea nr. 294/2007, renunţarea la calitatea de membru se realizează prin simpla depunere a unei cereri scrise, fără a fi condiţionată de vreo acceptare, confirmare sau formalitate ulterioară din partea partidului sau a altor autorităţi. Prin urmare din momentul recepționării cererii de către partid, respectiv 23.01.2026, raportul de asociere politică a încetat în fapt și în drept. Concluzie care este confirmată inclusiv de actul emis de partidul politic, care atestă că ulterior, la data de 30.03.2026, organele competente ale partidului au luat act de cererea de retragere şi au constatat încetarea tuturor funcţiilor şi calităţilor deţinute de apelant. Mai mult, acelaşi înscris confirmă lipsa oricărei relaţii ulterioare între apelant şi partid, precum şi iniţierea procedurilor tehnice de excludere din evidenţele oficiale. În lipsa oricăror probe contrare, aceste înscrisuri au valoare probatorie deplină şi demonstrează că, în mod real şi efectiv, apelantul nu a mai avut nicio formă de asociere sau susţinere politică începând cu data de 23.01.2026.

Evocă în continuare că, în mod eronat, autoritatea ierarhic superioară a absolutizat valoarea juridică a menţiunilor din Registrul de stat, ignorând faptul că acestea au un caracter declarativ şi reflectă exclusiv informaţiile comunicate de partid, fară a constitui ele însele izvor al raportului juridic de asociere politică. Or, încetarea calităţii de membru operează în temeiul manifestării de voinţă a persoanei, iar nu în baza unei formalităţi ulterioare de publicitate, care are rol pur evidenţial. A admite contrariul ar echivala cu subordonarea exercițiului unui drept fundamental de conduita unui terţ, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept.

Mai pretinde că, persoana fizică, membru sau fost membru, nu are nicio atribuţie legală şi nici o posibilitate efectivă de a interveni în această procedură, neputând depune sau opera modificări în registrul de stat al persoanelor juridice. Aceeaşi concluzie rezultă şi din reglementările privind prezentarea listei membrilor care cad sub incidenţa legislaţiei privind declararea averii şi intereselor personale, obligaţie care aparţine exclusiv partidului. Acest aspect este confirmat inclusiv de natura formularului tipizat utilizat, care, prin conţinutul şi modul de completare, este destinat şi accesibil doar

structurii organizatorice a partidului. În consecinţă, apelantul nu avea nici atribuţii legale, nici posibilitate efectivă de a influenţa sau accelera procedura de actualizare a datelor în registrul de stat. Astfel, eventualele întârzieri sau omisiuni ale partidului în îndeplinirea acestor formalităţi nu pot fi imputate apelantului şi nu pot produce efecte juridice negative în privinţa acestuia.

La fel pretinde că, decizia la care face trimitere autoritatea, din data de 22.01.2026, reflectă o situaţie juridică anterioară momentului depunerii cererii de retragere, aceasta fiind formulată şi recepţionată de partid la data de 23.01.2026. Prin urmare, includerea apelantului în acea decizie este firească, întrucât la acel moment acesta deţinea încă formal calitatea respectivă, însă această împrejurare nu poate produce efecte juridice ulterioare şi nu poate fi utilizată pentru a contrazice situaţia juridică modificată ulterior în mod valabil.

Enunță apelantul că, interpretarea dată de autoritate dispoziţiilor art. 7 alin. (5) din Legea nr. 294/2007 este una formalistă şi excesivă, fiind realizată în mod izolat şi contrar alin. (4) al aceluiaşi articol. Chiar dacă pentru anumite categorii de persoane pierderea calităţii de membru în organele de conducere este corelată cu înregistrarea modificărilor la Agenţia Servicii Publice, această regulă nu poate anihila dreptul fundamental de a renunţa la calitatea de membru prin simpla manifestare de voinţă, consacrat expres de lege. O interpretare contrară ar conduce la situaţia inadmisibilă în care o persoană ar putea fi menţinută forţat într-un partid politic, contrar voinţei sale, ceea ce ar încălca în mod direct art. 41 din Constituţie privind libertatea de asociere, care implică în mod inerent şi libertatea de a părăsi o asociaţie.

Sub acelaşi aspect susține apelantul că, este relevant că autoritatea şi nici instanţa de fond nu a administrat nicio probă care să demonstreze existenţa unei asocieri reale, efective sau de facto între apelant şi partidul politic ulterior datei de 23.01.2026. Nu s-a invocat şi nu s-a demonstrat nicio formă de susţinere politică, de activitate comună sau de implicare în structurile partidului. În lipsa unor asemenea probe, simpla menţiune formală dintr-un registru administrativ nu poate prevala asupra realităţii juridice şi factuale, cu atât mai mult cu cât aceasta este infirmată de înscrisuri oficiale emise chiar de partidul politic. Mai mult, autoritatea ierarhic superioară nu a demonstrat iar instanţa de fond nu a constatat existenţa vreunei legături politice reale ulterioare datei de 23.01.2026, limitându-se la invocarea unei situaţii formale. Or, în lipsa unor probe privind activitatea politică efectivă, susţinerea sau implicarea în structurile partidului, concluzia privind neeligibilitatea apelantului este lipsită de fundament factual.

Tot în această ordine de idei reține că, relevanţă probatorie prezintă şi informaţiile apărute în spaţiul public, reflectate de presa naţională, precum articolul publicat de Agora.md[1], în care este confirmat în mod expres faptul că apelantul a fost exclus din cadrul partidului politic şi că relaţiile dintre acesta şi formaţiunea respectivă au încetat. Astfel, inclusiv reprezentantul partidului, Victor Ţărnă a declarat public că „ relaţiile noastre se despart”, adăugând că „La momentul când dumnealui a depus cerere, a fost exclus, a fost anunţat acest mesaj la Consiliul Naţional Politic, a fost adoptată această decizie. Dumnealui nu mai este membru CUB şi nu mai este candidat din partea CUB la funcţia de primar a oraşului. (...) Nu pot acum să vă spun, undeva, iarna, martie, cam

aşa.” ceea ce confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, inexistenţa unei legături politice actuale sau a unei colaborări între apelant şi partid. În aceste condiţii, orice presupunere privind existenţa unei asocieri sau a unei participări într-un pretins bloc electoral camuflat este lipsită de suport factual şi contrazisă nu doar de actele oficiale depuse la dosar, ci şi de poziţiile publice ale partidului, care confirmă ruptura totală dintre părţi.

În mod corelativ, condiţia prevăzută de Codul electoral pentru statutul de candidat independent, respectiv lipsa calităţii de membru al unui partid politic cu cel puţin 70 de zile înainte de data alegerilor, este pe deplin îndeplinită. Calculată de la data de 23.01.2026, momentul încetării efective a calităţii de membru, această condiţie este respectată fară echivoc, neexistând niciun temei legal pentru a concluziona contrariul. De asemenea, nu există niciun indiciu sau probă care să susţină ipoteza participării într-un „bloc electoral camuflat”, astfel cum a fost invocată formal de autoritate, această noţiune presupunând existenţa unor acţiuni concertate şi coordonate, total absente în speţă. În aceste condiţii, refuzul înregistrării apare ca fiind nu doar neîntemeiat, ci şi profund disproporţionat, afectând în mod direct exerciţiul unui drept fundamental garantat atât la nivel constituţional, cât şi internaţional.

În acest context, nu pot fi considerate nici oneste si nici libere alegerile în care dreptul de a fi ales este restrâns prin invocarea unor formalităţi administrative excesive, care nu tin de conduita candidatului, ci de acţiuni sau omisiuni ale unor terti ori de proceduri administrative asupra cărora acesta nu are un control efectiv. Sancţionarea persoanei prin refuzul înregistrării pentru neîndeplinirea unor cerinţe ce nu îi sunt imputabile echivalează cu instituirea unei restricţii nerezonabile în sensul normelor internaţionale menţionate. O asemenea abordare afectează substanţa dreptului de a fi ales şi contravine principiului proporţionalităţii, în condiţiile în care măsura adoptată este excesivă în raport cu scopul urmărit şi lipseşte candidatul de posibilitatea reală de a participa la procesul electoral.

Totodată pretinde apelantul că, actul administrativ a fost emis cu încălcarea principiilor legalităţii şi proporţionalităţii, autoritatea limitându-se la o interpretare strict formală a unor date din Registrul de stat, fără a analiza situația juridică și factuală reală a apelantului, or, din probele administrate rezultă fără echivoc că începând cu 23.01.2026 apelantul a încetat orice raport de asociere cu partidul politic prin depunerea cererii de retragere, confirmată ulterior inclusive de partid.

Susține că, obligația prevăzută de art. 7 alin.4) din Legea nr. 294/2007, a fost îndeplinită pe deplin de către apelant, respective din 23.01.2026 încetarea calității de membru a aoperat în mod valabil, fără a fi condiționată de alte formalități ulterioare.

De asemenea, argumentul potrivit căruia dreptul de a fi ales nu este unul absolut nu poate justifica orice ingerinţă, ci doar pe cele care sunt proporţionale şi întemeiate pe criterii obiective şi imputabile persoanei, în speţă, însă restrângerea dreptului se bazează pe o omisiune a unui terţ şi pe o formalitate administrativă asupra căreia apelantul nu are control, ceea ce o transformă într-o restricţie arbitrară şi incompatibilă cu standardele constituţionale şi internaţionale invocate.

Nu în ultimul rând pretinde apelantul că, se impune a fi avut în vedere că hotărârea autorităţii ierarhic superioare nu a fost adoptată în unanimitate, fiind înregistrate două

abţineri şi un vot împotrivă, fapt ce relevă existenţa unor dubii serioase chiar în cadrul organului colegial cu privire la temeinicia soluţiei adoptate. Acest aspect confirmă caracterul discutabil al interpretării promovate şi necesitatea unui control judecătoresc efectiv asupra legalităţii actului administrativ.

Comunicarea actelor:

La 29 aprilie 2026, reieșind din prescripția art.95 al.(1) și (8) Cod electoral, Colegiul judiciar a notificat părțile, prin intermediul poștei electronice, despre depunerea cererii de apel, oferindu-le termen până la 01 mai 2026, ora 09:00 pentru prezentarea referinței, probelor suplimentare, cererilor/demersurilor, fixând ședința de judecată pentru 01 mai 2026 ora 12:00.

La data de 01 mai 2026, ora 08:57, prin intermediul poștei electronice a instanței de apel, intimatul Comisia Electorală Centrală a depus referință pe marginea apelului declarat de Adrian Dulgher, prin care a solicitat respingerea cererii de apel declarate de Adrian Dulgher ca fiind neîntemeiată. Alăturat a menționat că, hotărârile contestate sunt fundamentate pe nerespectarea de către apelant a condițiilor legale pentru a fi înregistrat în calitate de candidat independent, în special a cerinței privind lipsa apartenenței politice cu cel puțin 70 de zile înainte de ziua alegerilor. Din materialele cauzei rezultă că apelantul deținea funcții în organele de conducere a partidului politic, iar procedura privind încetarea calității de membru de partid nu a fost finalizată până la începerea curgerii termenului de 70 de zile înainte de data alegerilor, inclusiv prin înregistrarea modificărilor ca autoritatea competentă., iar simpla depunere a unei cereri de retragere nu produc efecte juridice până la finalizarea procedurii și înscrierii modificării în Registrul deținut de Agenția Servicii Publice.

Prin urmare autoritățile electorale nu au dispus de un drept discreționar în sensul admiterii cererii apelantului, fiind obligate să aplice strict prevederile legale, iar o eventuală soluție contrară ar constitui un act arbitrar și nelegal.

Reține că, apelantul nu aduce argumente noi de natură să răstoarne constatările instanței de fond, criticile formulate reprezentând în esență i reiterare a poziției expuse anterior și o încercare de reexaminare a fondului cauzei. A solicitat intimatul examinarea cererii de apel în lipsa sa.

La data de 01 mai 2026, ora 10:46, prin intermediul poștei electronice a instanței de apel, intimatul Consiliul Electoral al Circumscripției Electorale, mun. Orhei nr. 25/1 a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cererii de apel în lipsa intimatului respectiv.

La data de 30 aprilie 2026 apelantul Adrian Dulgher a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a următoarei prevederi legale: *„Membrii partidului politic care cad sub incidenţa art.3 alin.(1) lit.e[5]) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale pierd calitatea de membru al organului de conducere şi/sau de membru al partidului politic doar după înregistrarea modificărilor respective de către Agenţia Servicii Publice în termenul stabilit la art.10 din prezenta lege”.*

Prin încheierea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord din 01 mai 2026, s-a admis cererea înaintată de Adrian Dulgher privind ridicarea

excepției de neconstituționalitate; s-a transmis Curţii Constituționale - Sesizarea depusă de Adrian Dulgher privind controlul constituționalității prevederilor art. 7 alin.5) propoziția a doua din Legea nr. 294/2007 privind partidele politice. S-a explicat apelantului că ridicare excepției de neconstituționalitate nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, se amînă pledoariile.

Prin decizia Curții Constituționale nr. 77 din 08 mai 2026 s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 7 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 294 din 21 decembrie 2007 privind partidele politice, ridicată de dl Adrian Dulgher.

Decizia Curții Constituționale nr. 77 din 08 mai 2026 a fost comunicată Curții de Apel Nord la aceiași dată, ședința de judecată în prezenta cauză fiind stabilită pentru 11.05.2026, ora 10.00 apelantul fiind înștiințat prin intermediul poștei electronice.

Poziția părților expusă în ședința judiciară:

Apelantul Adrian Dulgher, în ședința instanței de apel din 01.05.2026 a susținut apelul declarat de el, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată. La ședința stabilită pentru pledoarii, fixată la 11.05.2026, ora 10.00, apelantul nu s-a prezentat din motive necunoscute.

În conformitate cu dispozițiile art.379 alin.2 Cod procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Conform art. 239 alin. (2) Cod administrativ, participanții la proces se citează. În citație se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa părților neprezente.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea hotărârii atacate, audiind participanții prezenți la proces, studiind materialele dosarului, în raport cu cerințele formulate de reclamantul apelant atât în instanța de fond cât și cea de apel, prin prisma pertinenței și admisibilității, în raport cu argumentele invocate, Completul judiciar al Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră pasibilă de respingere cererea de apel declarată de Adrian Dulgher, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor art. 98 alin.1), 3) Cod electoral, în ordinea procedurii contenciosului administrativ, instanţele de judecată competente examinează acţiunile în domeniul electoral după cum urmează: curţile de apel soluţionează cererile de apel împotriva actelor judecătoreşti emise de judecătorii în cadrul litigiilor electorale.

Potrivit prevederilor art. 101 alin.6), 7) Cod electoral, instanţele judecătoreşti adoptă şi pronunţă hotărâri şi decizii, precum şi emit încheieri în conformitate cu prevederile Codului administrativ şi ale Codului de procedură civilă. Actele judecătoreşti

emise în condiţiile prezentului capitol sunt definitive şi executorii din momentul pronunţării, cu excepţia cazurilor de suspendare a executării acestora.

În conformitate cu prevederile art.195 din Codului administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169-171.

În conformitate cu art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Conform art.239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei şi care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Conform practicii CEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de instanța inferioară.

În conformitate cu art.1 alin.(2) Cod administrativ, legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi şi în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative şi care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova.

Potrivit art.2 alin.(2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art.3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Art.5 Cod administrativ prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Prevederile art.6 din Codul administrativ relevă că, (1) procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea

condițiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. (2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sânt părţi ale procedurii administrative.

Or, art.10 alin.(1) Cod administrativ prevede că, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Iar, prevederile art.206 alin.(1) din Codul administrativ statuează că, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Colegiul civil reține că reclamantul Adrian Dulgher a utilizat corect felul acțiunii în contencios administrativ reieșind din prevederile art.206 Cod administrativ, întru revendicarea pretinsului drept vătămat și motive de inadmisibilitate a acțiunii înaintate de reclamantul Adrian Dulgher în conformitate cu prevederile art.207 alin.2) Cod administrativ, la caz nu s-au constatat, acțiunea este admisibilă și instanța urmează a se expune asupra fondului cauzei.

Probatoriul cauzei denotă faptul că, la 24 aprilie 2026, ora 15:20, Adrian Dulgher s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ, formulată către Consiliului Electoral al Circumscripție Electorale mun. Orhei nr.25/1 și Comisia Electorală Centrală solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil și anume a Hotărârii nr. 22 din 14.04.2026 emisă de Consiliul Electoral al Circumscripției Electorale municipale Orhei nr. 25/1 cu privire la cererea de înregistrare a dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei, prin care s-a refuzat înregistrarea dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei la alegerile locale noi din 17 mai 2026; anularea Hotărârii cu privire la contestația nr. CEC10ALN/1 din 16 aprilie 2026 a domnului Adrian Dulgher împotriva hotărârii nr. 22 din 14 aprilie 2026 emisă de Consiliul electoral al circumscripției electorale municipale Orhei nr. 25/1 emisă de Comisia Electorală Centrală prin care a fost respinsă contestația depusă de Adrian Dulgher; dispunerea înregistrării dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei, raionul Orhei, la alegerile locale noi din 17 mai 2026 (f.d.3-11, Vol.I).

Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul central din 27 aprilie 2026, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Adrian Dulgher către Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale mun. Orhei nr.25/1 și Comisiei Electorale Centrale privind anularea Hotărârii nr.22 din 14.04.2026 și a Hotărârii Comisiei electorale Centrale din 21.04.2026 cu privire la examinarea contestației nr. CEC-10ALN/1 din 16 aprilie 2026 a dl Adrian Dulgher împotriva hotărârii nr.22 din 14.04.2026 și obligarea înregistrării reclamantului în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului

Orhei pentru alegerile locale din 17 mai 2026, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.239 vol. I, 1-11, vol. II).

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, în termen legal, Adrian Dulgher a contestat-o cu apel (f.d.14-15, vol. II).

Pentru a se expune asupra legalității și temeinicii hotărârii judecătorești contestate, Colegiul specializat scoate în evidență dispozițiile art.219 alin.(1), (3) din Codul administrativ, potrivit căruia, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Prescripția art.22 alin. (1) din Codul administrativ învederează că, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform prevederilor art. 130 alin.1)-3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conducându-se de prevederile legale procedurale citate mai sus, Colegiul civil reține că, potrivit Extrasului din Registrul membrilor de partid, Partidul politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare (CUB), la situația din 15 ianuarie 2026, sub numărul 396 - Adrian Dulgher figurează în calitate de membru de partid (f.d.196, vol. I).

Prin cererea depusă pe numele președintelui Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare, membrul de partid și Vicepreședintele Adrian Dulgher a adus la cunoștință conducerii partidului că își retrage candidatura sa din funcția de Vicepreședinte al Partidului CUB, precum și renunță la calitatea de membru al partidului începând cu data de 17 ianuarie 2026 (f.d.168, vol.I).

Ulterior, la data de 7 aprilie 2026, Adrian Dulgher, candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei, raionul Orhei, a depus la Consiliul electoral al circumscripției electorale mun. Orhei nr.25/1 cererea privind înregistrarea în calitate de concurent electoral-candidat independent la funcţia de primar al mun. Orhei la alegerile locale noi din 17 mai 2026, cu setul de acte prevăzut de prevederile art-lor 68, 162, 164 Cod electoral (f.d. 88-95, vol.I).

La data de 5 aprilie 2026, Adrian Dulgher a depus și a semnat declarația pe proprie răspundere privind întrunirea condițiilor pentru a candida independent la funcția electivă în cadrul alegerilor locale noi din 17 mai 2026, prin care a declarat de propria răspundere că nu este membru de partid politic începând cu 70 de zile înainte de data alegerilor (adică cel târziu din 8 martie 2026) (f.d. 87, vol. I).

La rândul său, Comisia Electorală Centrală, cu referire la persoanele desemnate în calitate de candidați la funcții elective la alegerile locale noi din 17 mai 2016, prin demersul CEC-8/10202 din 01 aprilie 2026 a solicitat Agenției Servicii Publice prezentarea informațiilor sub aspectul dacă candidații cad sub incidența restricțiilor prevăzute de Codul Electoral și Regulamentul privind particularitățile de desemnare și înregistrare a candidaților la alegerile locale (f.d. 184, vol. I).

Prin răspunsul Agenției Servicii Publice a RM nr. 01/2875 din 02.04.2026, s-a comunicat faptul că, în conformitate cu datele din Registrul de stat al persoanelor juridice, domnul Adrian Dulgher a fost identificat ca membru al Consiliului Politic Național și al Biroului Permanent Central al Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare (f.d. 185, vol. I).

Drept urmare, constatând neîntrunirea cerințelor pentru a candida, Consiliul electoral al circumscripției electorale municipale Orhei nr. 25/1, a adoptat Hotărârea nr. 22 din 14.04.2026 cu privire la cererea de înregistrare a dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al mun. Orhei, prin care a hotărât: „se refuză înregistrarea dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei, raionul Orhei, la alegerile locale noi din 17 mai 2026. Hotărârea intră în vigoare la data adoptării, se transmite Comisiei Electorale Centrale, și poate fi contestată în decurs de 3 zile de la data adoptării, prin depunerea cererii prealabile la organul electoral ierarhic superior” (f.d.14-15, 166-167, vol. I).

La data de 16.04.2026 Adrian Dulgher a înregistrat cerere prealabilă (contestație) la Comisia Electorală Centrală prin care a solicitat: anularea actului administrativ individual defavorabil, hotărârea nr. 22 din 14.04.2026 a Consiliului electoral al circumscripției electorale municipale Orhei nr. 25/1 cu privire la cererea de înregistrare în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei și înregistrarea în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei, raionul Orhei, în cadrul alegerilor locale noi din 17 mai 2026. (f.d.156-163, vol. I).

Concomitent, pentru elucidarea tuturor circumstanțelor necesare examinării contestației depuse de Adrian Dulgher, Comisia Electorală Centrală la data de 17 aprilie 2026 a solicitat președintelui Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare, opinia sa asupra contestației (f.d.181, vol. I).

Prin scrisoarea din 21 aprilie 2026, președintelui interimar al Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare, a comunicat următoarele - se citează „ *la data de 26 martie 2026, în cadrul ședinței Biroului Permanent Central, a fost examinată solicitarea dlui Adrian Dugher privind suspendarea candidaturii sale la funcția de primar al municipiului Orhei. În cadrul ședinței Biroului Permanent Central s-a luat act de cererea de retragerea sa din funcția de vicepreședinte și despre renunțarea la calitatea de membru al Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare întocmită la 17.01.2026 și recepționată de către secretariatul partidului la data 23.01.2016. Ulterior, în cadrul ședinței Consiliului Național Politic din 30 martie 2026, s-a luat act oficial de cererea de renunțare și s-a constatat încetarea exercitării funcțiilor deținute, precum și încetarea calității de membri al partidului. Pe data de 8 aprilie 2026, Partidul a depus la Agenția Servicii Punblice cererea de înregistrare a modificărilor și completărilor în*

datele înscrise în Registrul de stat la persoanelor juridice şi în actul de constituire, prin care a solicitat aprobarea noii competenţe a Biroului Permanent Central şi a Consiliului Politic Naţional" (f.d. 182-183, vol. I).

Totodată, la data de 21 aprilie 2026, Consiliul electoral al circumscripției electorale municipale Orhei nr. 25/1 a depus opinia sa vizavi de contestația formulată de Adrian Dulgher, menționând că contestația formulată este neîntemeiată și în conformitate cu prevederile art. 101 alin.3 lit.b) Cod electoral urmează a fi respinsă (f.d. 178-180, vol. I).

În cadrul ședinței Comisiei Electorale Centrale din 21 aprilie 2026, Comisia Electorală Centrală a emis Hotărârea cu privire la contestația nr. CEC10ALN/1 din 16 aprilie 2026 a domnului Adrian Dulgher împotriva hotărârii nr. 22 din 14 aprilie 2026 emisă de Consiliul electoral al circumscripției electorale municipale Orhei nr. 25/1, prin care s-a respins contestația depusă (f.d.16-23, 207-214, vol. I) astfel fiind menținută în vigoare Hotărârea nr. 22 din 14.04.2026 cu privire la cererea de înregistrare a dlui Adrian Dulgher în calitate de candidat independent la funcția de primar al mun. Orhei.

Nefiind de acord cu hotărârea Consiliul electoral al circumscripției electorale municipale Orhei nr. 25/1, nr. 22 din 14.04.2026 și Hotărârea Comisiei Electorale Centrale din 21.04.2026 emise în privința lui Adrian Dulgher, ultimul la data de 24.04.2026 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată în procedura contenciosului administrativ privind anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Astfel, în acțiunea de contencios administrativ înaintată de Adrian Dulgher acesta a invocat că prin depunerea cererii de retragere atât a calității de membru de partid cât și din funcția de Vicepreședinte al Partidului CUB, dânsul și-a expus clar și determinat intenția sa de a înceta orice raport de asociere politică cu partidul politic, astfel respectând termenul legal de 70 de zile anterior alegerilor.

Pentru a asigura comprehensivitatea hotărârii judecătorești reieșind din specificul domeniului electoral, instanța de apel reține semnificația următoarelor noțiuni în sensul art.1 Cod electoral:

alegeri generale – orice tip de alegeri care au loc, de regulă, într-o singură zi, de duminică, conform actului de stabilire a alegerilor, pe întreg teritoriul ţării;

circumscripţie electorală – unitate electorală administrativă în care se organizează şi se desfăşoară alegerile;

candidat independent - persoană care îşi înaintează propria candidatură pentru ocuparea unei funcţii publice elective independent de partidele politice şi de blocurile electorale şi care, începând cu 70 de zile înainte de ziua alegerilor, nu a deţinut calitatea de membru al unui partid politic, precum şi nu şi-a afirmat public susţinerea unui partid politic;

contestatar – subiect care depune contestaţii în condiţiile prezentului cod;

contestaţie – cerere în formă scrisă, inclusiv cerere prealabilă, depusă de contestatar în condiţiile prezentului cod.

Conform art.38 alin.3) din Constituția RM, dreptul de a fi aleși le este garantat cetățenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condițiile legii.

Potrivit articolul 15 Cod electoral stipulează că dreptul de a fi aleși îl au cetățenii Republicii Moldova cu drept de vot care întrunesc condițiile prevăzute de prezentul cod.

În contextul normelor de drept reținute, Colegiul menționează că, alegerile reprezintă un element al exercitării drepturilor fundamentale ale omului și mai ales a drepturilor civile și politice. Alegerile echitabile reprezintă o competiție politică, care are loc într-un mediu caracterizat prin încredere, transparență și răspundere și care permite alegătorilor să facă o alegere conștientă între alternativele politice distincte. Un proces electoral echitabil și democratic presupune respectarea libertății de exprimare și a libertății presei, a libertății de asociere, de întrunire și de circulație, aderarea la principiul supremației legii, dreptul de a înființa partide politice și de a candida la funcții publice, principiul nediscriminării și asigurării drepturilor egale pentru toți cetățenii, dreptul de a nu fi victima acțiunilor de intimidare, precum și o serie de alte drepturi și libertăți fundamentale ale omului, pe care statul este obligat să le apere și să le promoveze. Alegerile democratice sunt decisive pentru garantarea respectării voinței poporului la formarea guvernării la toate nivelurile, dar și a faptului că organele alese sunt alcătuite din reprezentanți eficienți.

Conform prevederilor art. 63 din Codul Electoral, (1) În cazul alegerilor parlamentare şi al celor locale, procedura de desemnare a candidaţilor începe cu cel mult 70 de zile înainte de ziua alegerilor şi se termină cu 40 de zile înainte de ziua alegerilor. În cazul alegerilor prezidenţiale, desemnarea candidaţilor începe cu cel mult 70 de zile înainte de ziua alegerilor şi se termină cu 55 de zile înainte de ziua alegerilor. (2) Dreptul de a desemna candidaţi pentru alegeri, în cazul în care se întrunesc toate condiţiile stabilite de prezentul cod, îl au:

a) partidele politice înregistrate până la data intrării în vigoare a actului cu privire la stabilirea datei alegerilor, în conformitate cu statutele (regulamentele) lor şi cu legislaţia;

b) blocurile electorale;

c) cetăţenii Republicii Moldova care îşi înaintează propria candidatură (candidaţii independenţi, candidaţii la funcţia de Preşedinte al Republicii Moldova).

În conformitate cu prevederile art. 7 alin.(5) din Legea nr.294 privind partidele politice, dobîndirea şi pierderea calităţii de membru al partidului politic se reglementează prin normele interne de partid, prevăzute de statutul partidului. Membrii partidului politic care cad sub incidenţa art.3 alin.(1) lit.e^{5}) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale pierd calitatea de membru al organului de conducere şi/sau de membru al partidului politic doar după înregistrarea modificărilor respective de către Agenţia Servicii Publice în termenul stabilit la art.10 din prezenta lege.

În contextul dispozițiilor legale citate, având în vedere că norma este certă la speța dată, Colegiul reține că, potrivit informației Agenției Servicii Publice a RM nr. 01/2875 din 02.04.2026 (f.d.185, vol. I), și în conformitate cu datele din Decizia privind înregistrarea modificării datelor din Registrul de stat al unităților de drept din 22 ianuarie 2026 (f.d.185-189, vol. I), apelantul Adrian Dulgher a fost identificat ca membru al Consiliului Politic Național și al Biroului Permanent Central al Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare până la 06.07.2029 (f.d.187, vol. I), deși potrivit prevederilor

legale, data limită de pierdere a calității de membru de partid a fost cel târziu până la data de 08 martie 2026.

Prin urmare, în cazul în care la data de 05.04.2026 apelantul Adrian Dulgher a depus și a semnat declarația pe proprie răspundere privind întrunirea condițiilor pentru a candida independent la funcția electivă în cadrul alegerilor locale noi din 17 mai 2026, prin care a declarat de propria răspundere că nu este membru de partid politic începând cu 70 de zile înainte de data alegerilor, adică cel târziu din 8 martie 2026, Colegiul civil reține era de obligația apelantului să întreprindă acțiunile necesare și să verifice dacă nu mai deținea calitatea de membru a unui partid politic cu cel puțin 70 de zile înainte de ziua alegerilor, cu prezentarea probelor în acest sens.

Referitor la argumentele apelantului precum că, încă la data de 17 ianuarie 2026 a depus cerere privind renunțarea la calitate de membru al Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare, care a fost recepționată de formațiunea politică la data de 23 ianuarie 2026, respectiv din momentul recepționării cererii de către partid - 23 ianuarie 2026, încetarea calității de membru a operat în mod valabil fără a fi condiționată de alte formalități ulterioare, Colegiul civil le consider neîtemeiate reieșind din următoarele.

La caz, cadrul normativ relevant speței, stabilește că încetarea calității de membru de partid și a încetarea deținerii funcției de conducere, nu se produce prin simpla depunere a cererii de excludere, ci doar prin finalizarea procedurii interne de excludere din partid și prin validarea aceste modificări în Registrul Agenției Servicii Publice, și doar această etapă conferă certitudine juridică asupra statutului persoanei, deoarece accesul la alegeri presupune o situație juridică clară, verificabilă și opozabilă terților.

Colegiul denotă că Legea nr. 294 din 21.12.2007 privind partidele politice, stabilește în mod clar și cert momentul producerii de efecte juridice a pierderii calității de membru al partidului sau al organelor de conducere ale acestuia. Astfel, pentru membrii partidului politic care cad sub incidenţa art.3 alin.(1) lit.e[5]) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale, Legea nr. 294 a reglementat în mod distinct momentul încetării calităţii de membru al partidului, stabilind că persoanele în discuţie „pierd calitatea de membru al organului de conducere şi/sau de membru al partidului politic doar după înregistrarea modificărilor respective de către Agenţia Servicii Publice în termenul stabilit la articolul 10 din lege”.

Cu privire la argumentele apelantului care pretinde că instanța de fond greșit a constatat în acțiunile sale lipsa unei conduite diligente, or autoritățile publice în speță l-au sancționat pentru omisiunile unor terți asupra cărora acesta nu are un control efectiv, transferînd în mod nejustificat asupra cetăţeanului consecinţele inacţiunii partidului politic sau a Agenţiei Servicii Publice, Colegiul le va da o apreciere critică din considerentele ce succed.

Colegiul reţine că, în cazul renunţării la calitatea de membru al unui partid politic, legea stabileşte atât posibilitatea depunerii cererii scrise la partidul politic, cât şi la Agenţia Servicii Publice.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (4) al Legii nr. 294, orice membru al oricărui partid politic poate renunţa la această calitate depunând o cerere scrisă la partidul politic respectiv *sau la Agenția Servicii Publice*.

Totodată, în cazul depunerii cererii de renunţare la partidul politic, partidul în discuţie are obligaţia de a modifica lista numerică şi nominală a membrilor partidului politic şi de a o notifica Agenţiei Servicii Publice în termen de 15 zile de la data adoptării hotărârii respective (articolul 10 alin. (2) din Lege). Mai mult, conform articolului 10 alin. (3) din acelaşi act normativ, Agenţia Servicii Publice are obligaţia de a efectua înregistrarea modificărilor şi completărilor respective în conformitate cu prevederile articolului 8 alin. (3)-(6), de regulă într-un termen de 15 zile de la data depunerii documentelor.

În afară de aceasta, organele executive centrale ale partidului politic poartă răspundere pentru corectitudinea datelor şi a informaţiilor înscrise, precum şi pentru prezentarea acestora (articolul 71 alin. (3) din Lege). Prin urmare, eventualele întârzieri nu-şi au originea nemijlocit în textul legii, ci în modul de aplicare a acesteia. Prin urmare, o eventuală inacţiune a partidului sau, după caz, a Agenţiei Servicii Publice, aşa cum pretinde apelantul, putea fi remediată de către instanţa de judecată competentă, de exemplu, printr - o acţiune în obligare conform Codului administrativ.

Colegiul conchide cert și tranșant că pentru a finaliza procedura de pierdere a calității de membru al organului de conducere și/au de membru al partidului politic, în situația în care apelantul Adrian Dulgheru făcea parte din organele centrale de conducere ale partidului politic, la caz, acesta urma și avea posibilitatea deplină să notifice Agenția Servicii Publice despre cererea sa de a se retrage din funcția de Vicepreședinte al Partidului CUB prin care totodată a și renunțat la calitatea de membru al partidului, deoarece Comisia Electorală Centrală utilizează exclusiv listele oficiale ale Agenției Servicii Publice pentru a valida dreptul persoanei de a participa la scrutinele electorale, și doar după înregistrarea modificărilor în condițiile art. 7 alin.(5) din Legea nr.294 privind partidele politice, apelantul pierdea calitatea de membru de partid.

Astfel, în lipsa acestei validări oficiale, simpla acțiune de depunere a cererii al apelantului Adrian Dulgher de a renunța la calitatea de membru de partid și la funcția de Vicepreședinte, rămâne a fi un act unilateral, lipsit de efecte juridice față de autoritățile electorale.

Colegiul reiterează că în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (4) al Legii nr. 294, apelantul putea renunța la calitatea sa de membru al partidului inclusiv prin depunerea unei cereri scrise la Agenția Servicii Publice, care urma să opereze modificarea necesară în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (3) și art.8 alin.(3)–(6) al Legii, ce se aplică în mod corespunzător. Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul apelantului potrivit căruia el nu poate interveni în procedura de operare a modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice, în situația în care însuși Legea nr. 294 stabilește clar condiția, termenul și procedura pentru înregistrarea acestor modificări, oferind candidatului suficiente garanții pentru ca să-și adapteze conduita și să anticipeze consecințele acțiunilor sale.

Respectiv, respectarea termenului de 70 de zile este una strictă și previzibilă, și doar din data radierii înscrierii în Registrul Agenției Servicii Publice poate fi reținută ca punct reper pentru constatarea neafilierii politice la careva partide.

În altă ordine de idei, Colegiul ține să menționeaze că, chiar și în cazul în care apelantul pretinde că, la caz lipsa calităţii de membru al unui partid politic cu cel puţin 70 de zile înainte de data alegerilor, a fost pe deplin îndeplinită de către ultimul, urmând a fi calculată de la data de 23.01.2026 (momentul recepționării cererii sale de către partidul politic), Colegiul civil atestă că abia la data de 30.03.2026 din partea Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare au fost întreprinse acțiuni de încetare a calității de membru de partid al apelantului Adrian Dulgher, respectiv cel puțin la data de 08.03.2026 apelantul Adrian Dulgher avea calitatea de membru al Partidului Politic Coaliția pentru Unitate și Bunăstare.

Ce ține de argumentul invocat de reclamant precum că, prin hotărârile contestate i se încalcă un drept fundamental – dreptul de a fi ales, Completul de judecată ține să menționeze că, în conformitate cu articolul 38 alin. (3) din Constituţie, dreptul de a fi aleşi le este garantat cetățenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condiţiile legii.

În această ordine de idei, Completul specializat va remarca că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că articolul 3 din Protocolul nr. 1 la Convenție consacră un principiu fundamental într-un regim politic cu adevărat democratic şi are o importanță fundamentală în sistemul Convenției.

Colegiul denotă că drepturile garantate de articolul 3 nu sunt absolute. Există loc de „limitări implicite”, iar statele contractante trebuie să dispună de o marjă largă de apreciere în această materie (Labita v. Italia [MC], 6 aprilie 2000, § 201; Vito Sante Santoro v. Italia, 1 iulie 2004, § 54). Astfel, dacă dreptul de a candida nu este absolut, limitările implicite care pot face obiectul său nu trebuie să-l reducă până aduc atingere esenței sale şi nici să-l priveze de efectivitatea sa. Astfel de limitări trebuie să fie conforme cu statul de drept şi să fie însoțite de suficiente garanții pentru a evita arbitrariul (Ofensiva Tinerilor v. România, 15 decembrie2015, § 52).

De asemenea, limitarea trebuie să urmărească realizarea unui scop legitim și să utilizeze mijloace care nu sunt disproporționate (Kalda v. Estonia (nr. 2), 6 decembrie 2022, § 40).

Așa cum prevede articolul 54 alin. (2) din Constituţie, exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri *decât celor prevăzute de lege*, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sunt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

La fel, urmează a fi menționat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, dreptul de a candida la alegeri poate fi supus unor cerințe mai stricte decât dreptul de vot. Așadar, dacă în cazul dreptului de a candida pot fi stabilite cerințe mai stricte decât în cazul dreptului de vot, atunci standardele care trebuie aplicate pentru a stabili conformitatea cu articolul 3 din Protocolul nr. 1, per a contrario, trebuie considerate mai puțin stricte. În consecință, abordarea adoptată de Curtea Europeană cu privire la dispozițiile legale care privează o persoană sau un grup de persoane de dreptul de vot se concentrează, în esență,

pe două criterii: pe de o parte, absența arbitrarului sau lipsa de proporționalitate și, pe de altă parte, dacă restricția a prejudiciat libera exprimare a opiniei oamenilor.

Procedând astfel, Curtea Europeană de fiecare data reafirmă marja largă de apreciere de care se bucură statele contractante. În plus, evidențiază necesitatea de a evalua orice legislație electorală în lumina evoluțiilor politice din țara respectivă, ceea ce implică faptul că caracteristicile inacceptabile într-un sistem pot fi justificate în alt sistem (a se vedea Ādamsons v. Letonia din 24 iunie 2008, § 111 și jurisprudența citată acolo).

În conformitate cu prevederile art. 21 Cod administrativ, (1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decît în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 29 Cod administrativ, 1) Orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. (2) O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit.

Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ reţine că normele enunţate nu interzic ingerința în anumite drepturi şi libertăți recunoscute de lege, doar că orice măsură întreprinsă de autoritățile publice trebuie să fie proporțională.

Totodată, este de remarcat că, principiul proporționalității este un element intrinsec statului de drept, şi că, principiul proporționalității se referă la faptul că măsurile de constrângere faţă de cetăţeni ar trebui folosită cu atenţie şi numai atunci când este cu adevărat indispensabil pentru realizarea interesului public.

Potrivit art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

În acelaşi fel, Completul de judecată mai reţine că puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar, iar din acest motiv, principiul proporționalității este adesea denumit interdicția excesului. Principiul proporţionalităţii este un mijloc de cântărire.

Completul de judecată reține că, scopul urmărit de intimați - restabilirea egalității drepturilor concurenților electorali, balanța cărora a fost destabilizată prin acțiunile apelantului, este unul pertinent şi întemeiat. Or, mijlocul dat de atingere a acestui scop este unul expres prevăzut de lege.

Prin urmare, Completul de judecată conchide că, sunt declarative argumentele apelantului precum că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii. Or, careva probe contrare acelor fapte stabilite prin hotărârea nr. 22

din 14.04.2026 a Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale mun. Orhei, nr. 25/1, apelantul n-a prezentat.

Astfel, din cele constatate și prin prisma normelor sus expuse, Completul de judecată conchide că argumentele invocate de către reclamant/apelant în susținerea pretențiilor sunt declarative şi care urmează a fi respinse, ori prin prisma normelor ce reglementează raportul juridic litigios, raportat la materialele cauzei rezultă că, hotărârea contestată este legală, iar argumentele invocate nu sunt de natură de a anula actul contestat.

Urmare a constatărilor detaliate supra, vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord concluzionează că argumentele apelului nu constituie temei de admitere a acestuia și din acest considerent apelul declarat de Adrian Dulgher împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul central din 27 aprilie 2026 urmează a fi respins.

Conform art.244 alin.1) Cod administrativ, hotărîrile curţii de apel ca instanţa de fond, precum şi deciziile instanţei de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu dispoziţiile art.240 alin.1 lit. a) Cod administrativ, Colegiul civil şi de contencios administrativ,

decide:

Respinge apelul declarat de Adrian Dulgher împotriva hotărârii judecătoriei Orhei, sediul central din 27 aprilie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ electoral, la cererea de chemare în judecată formulată de Adrian Dulgher către Consiliul Electoral al Circumscripției Electorale mun. Orhei nr.25/1, Comisiei Electorale Centrale privind anularea Hotărârii nr.22 din 14.04.2026 și a Hotărârii Comisiei electorale Centrale din 21.04.2026 și obligarea înregistrării reclamantului în calitate de candidat independent la funcția de primar al municipiului Orhei pentru alegerile locale din 17 mai 2026.

Decizia este executorie, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul Curții Supreme de Justiție, în termen de trei zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Elena Grumeza**

judecătorii **Ivan Parii** **Natalia Costaș**